U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatelky **M. P.,** zastoupené Mgr. Petrem Galiou, advokátem se sídlem v Litoměřicích, Sovova 709/5, za účasti **Ministerstva vnitra**, **odboru azylové a migrační politiky,** se sídlem v Praze, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2004, č. j. 46 Az 729/2003 – 19,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna Mgr. Petra Galii, advokáta, se sídlem v Litoměřicích, Sovova 709/5, **s e u r č u j e** částkou 3225 Kč. Tato částka bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 28. 7. 2003, č. j. OAM-340/VL-07-P20-2003, nebyl stěžovatelce dle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování dle ust. § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozhodnutí podala stěžovatelka žalobu, která byla zamítnuta napadeným rozsudkem krajského soudu, protože soud dospěl k závěru, že provedená skutková zjištění, z nichž správní orgán při rozhodování vycházel, byla dostatečná a že napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem. Tento rozsudek napadla stěžovatelka včas podanou kasační stížností.

Podáním ze dne 3. 1. 2005, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 6. 1. 2005, vzala stěžovatelka svoji kasační stížnost proti výše uvedenému rozhodnutí v plném rozsahu zpět.

Podle ust. § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), soud usnesením zastaví řízení, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět; šlo-li však o společný návrh více osob, vezme předseda senátu toliko zpětvzetí návrhu jedním z navrhovatelů usnesením na vědomí.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dle citovaného ustanovení s. ř. s. řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Dle druhé věty citovaného ustanovení vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že nebylo prokázáno, že by stěžovatelka vzala svoji kasační stížnost zpět pro pozdější chování správního orgánu nebo že by byla uspokojena, postupoval Nejvyšší správní soud podle věty první citovaného ustanovení a náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.

Stěžovatelce byl pro toto řízení před soudem ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 3 x 1000 Kč za tři úkony právní služby – převzetí a přípravu věci a písemná podání týkající se věci samé - a 3 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 3 225 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. 1. 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu